

De les seves aules han sorgit moltes iniciatives, com la creació del col·lectiu Joves Músics del Baix Empordà, i han emergit cantants i intèrprets que, de manera professional o amateur, han contribuït a enriquir el panorama musical català, com és el cas de la cantautora i actriu Sílvia Pérez Cruz, i de les corals Nit de Juny i Els Virolets, reconegudes en escenaris d'arreu del món. La creació, l'any 2015, del Centre Autoritzat d'Ensenyaments Artístics Professionals de l'Escola de Música va convertir aquest centre de Palafrugell en el segon de les comarques gironines on hi ha estudis professionals de música, després del Conservatori Isaac Albéniz de Girona.

Sant Feliu, Capital de la Sardana | La població de Sant Feliu de Guíxols ha estat designada Capital de la Sardana del 2020 per la Confederació Sardanista de Catalunya i l'Obra del Ballet Popular. El projecte de Capital de la Sardana va ser creat el 2013, amb els objectius principals de donar més difusió a aquesta dansa tradicional i fomentar-ne tant el prestigi com la conservació, atès que es considera un element cultural bàsic de Catalunya, de la Catalunya del Nord i d'Andorra. Fins ara, han estat Capital de la Sardana Arenys de Munt, Barcelona, Calella, Mollerussa i Figueres. El 2018 ho serà Montblanc i el 2019, Perpinyà. Sant Feliu de Guíxols és un poble amb una dilatada tradició sardanista, tant pel que fa a cobles, per exemple La Principal de Sant Feliu de Guíxols i la Cobla Vella (després, Orquestra Garreta), com a compositors, entre ells, el mestre Juli Garreta, Josep Maria Vilà i Gandol, Josep Gravalosa o Lluís Lloansí. Designació, doncs, acompanyada d'un bon pedigrí.

LA Cerdanya

sandra adam

La Fira de Bestiar de Puigcerdà | Des de la fundació de Puigcerdà, a finals del segle XII, la Fira de Bestiar és una cita ineludible per als ramaders cerdans, ja que és el moment en què tenen la possibilitat de vendre el bestiar

criat a la comarca. Enguany, per Tots Sants, se n'ha celebrat una nova edició, que s'ha qualificat com una de les més rendibles dels últims temps. La fira es divideix en tres parts diferenciades: la compravenda de bestiar a la zona del polígon, la zona d'oci al barri de l'estació i les parades de venda de tota mena d'objectes al nucli antic i a la zona de l'estany. El fet és que aquesta separació en tres sectors diferenciats fa que la fira no s'unifiqui del tot i que hi manqui continuïtat entre els tres espais diferenciats.

Amb els anys, la fira ha anat canviant de lloc, s'han provat diferents fórmules per integrar-ne les diferents parts, però cap ha resultat un sistema adequat. Unir la fira i fer-ne un tot és un gran repte, i de ben segur que es trobarà una solució que convingui a totes les parts per tal de fer de la Fira de Bestiar un esdeveniment de referència al Pirineu.

Segon volum d'Era, revista cerdana de recerca | Aquest darrer mes d'octubre, el Grup de Recerca de Cerdanya, l'Arxiu Comarcal de la Cerdanya i l'editorial Salòria van presentar el segon volum *d'Era, revista cerdana de recerca*. El volum recull les comunicacions presentades a la segona edició de les Jornades d'Estudis Comarcals de Cerdanya, que va tenir lloc el mes de novembre del 2016.

Aquest segon número (el primer es va publicar l'any 2015) consolida el projecte com una revista de referència a la comarca. És una eina fonamental per als investigadors, tant pel que fa a la consulta com pel que fa a la publicació de les recerques que duen a terme, però, precisament per la publicació d'aquestes investigacions, també és de lectura obligada per als amants de la història i la cultura cerdanes.

En les dues edicions s'han publicat més de trenta comunicacions que, malgrat tenir l'eix central en la Cerdanya, aborden temàtiques de tota mena. Darrere de cada un dels articles hi ha la feina d'especialistes, ja siguin historiadors locals o catedràtics de centres universitaris. La propera cita serà a les Jornades d'Estudis Comarcals de Cerdanya de l'any 2018, de les quals sortirà el tercer volum de la revista *Era*. Si sou investigadors i treballeu temes de la Cerdanya, no hi podeu faltar.

LA GARROTXA

joan sala

La gent està mobilitzada | Els fets que viu el país des de fa mesos han fet que molts ciutadans de la Garrotxa, com els de moltes altres comarques catalanes, s'hagin mobilitzat de forma massiva cada vegada que s'ha requerit el suport ciutadà per protestar per unes imposicions que són, per molts, opressives. La capacitat de mobilització i d'autoorganització dels ciutadans ha estat modèlica. Mai hi havia hagut una participació tan nombrosa com la d'aquests dies: la gent ha omplert els carrers i les places per protestar pels esdeveniments que es van succeïnt. En suport a les causes dels presos polítics i com a rebuig a la situació que viu el país, s'han deixat de fer molts actes, s'han suspès festes de pobles i actes lúdics i culturals, des de xerrades i presentacions de llibres fins a festivals, com per exemple Lluèrnia, el festival del foc i de la llum que se celebra a Olot i que havia programat una cinquantena d'instal·lacions. Entre els acords que s'han pres en ajuntaments comarcals, cal destacar el de les Planes d'Hostoles, on, per unanimitat, han acordat canviar el nom de la plaça d'Espanya pel de plaça de l'1 d'Octubre, una data emblemàtica de la història recent del nostre poble.

Una festa entranyable | Feia vint-i-cinc anys que no se celebrava la Festa de la Gent Gran a la Vall d'en Bas. A mitjans dels anys vuitanta va anar desapareixent del calendari de festes anuals dels diferents nuclis del municipi, tot i que anys abans havia tingut molta vitalitat, i encara ara la gent recorda vivament la processó dels avis acompanyats de les seves netes i les àvies dels seus nets, tots ben mudats, que feien cap a l'església i després a l'acte públic d'homenatge. Havia estat un esdeveniment molt entranyable, que recorden molt bé els que el van viure. Aquest 2017 s'ha recuperat la festa, i s'ha tornat a programar adaptada a les noves circumstàncies, i des del primer moment ha estat molt ben rebuda per la població.

Una reivindicació llargament esperada | La fageda d'en Jordà és un punt d'atracció de molts visitants durant tot l'any, i de manera especial a la tardor, quan ofereix una gamma de colors esplèndida. L'afluència de visitants comporta greus problemes d'aparcament i de mobilitat i, per mirar de solucionar-ho, els darrers anys s'han anat habilitant espais reservats per a aquest fi. Aquests espais, però, resulten totalment insuficients i la gent ha d'acabar aparcant als vorals de la carretera o en urbanitzacions properes. A més, un cop el cotxe està estacionat, els visitants circulen a peu per la carretera fins al Parc Natural de la Zona Volcànica, amb el perill que això representa. Fa molts anys que es demana un carril per a vianants i ciclistes, i ara sembla que per fi, aquest hivern, es durà a terme el projecte, promogut pel Departament de Territori i Sostenibilitat. El nou vial avançarà separat de la carretera i unirà la urbanització de Can Blanc amb la fageda d'en Jordà, i els volcans del Croscat i el de Santa Margarida. Si es fa realitat, es donarà resposta a una vella reivindicació.

EL GIRONÈS

dani vivern

Accions | Si fa un any o dos els gironins haguessin tallat les vies del TAV per protestar contra l'estudiada deixadesa d'Adif, hauríem pensat que ja era hora, que ja n'hi havia prou de ser mesells i resignadament assenyats. Però resulta que aquest supòsit s'ha fet realitat per motius força més greus, i com a part de la panòplia d'accions reivindicatives tradicionalment associades a la protesta política. De la castanyada del dia 1 d'octubre s'ha passat a la cassolada quotidiana, i encara queda molta gastronomia social per tastar. Cal veure, però, si les accions de rebuig a una política abusiva (i així definida amb la boca petita per sectors cada cop més amplis de l'europeisme) es podran mantenir dins la serenitat que fins ara les carac-

QUIM ROCA

>> Manifestació al Passeig del Bisbe Guillemet d'Olot, el dia 3 d'octubre.

teritzava, o bé si derivaran cap a una degradació indesitjable, desunida i contraproductiva. Una cosa és prescindir dels focs artificials amb què culminen les Fires i l'altra és forçar l'aturada de sectors importants de l'activitat econòmica i fins i tot de la lliure mobilitat de ciutadans, per més que alguns estiguin immobilitzats a la presó. Som enmig d'una tempesta política que depassa el marc català i fins i tot estatal, però és justament en casos així que cal treure el millor de cadascú, en el bon sentit de la paraula.

Als que trobin massa moderada aquesta postura, els convé recordar que res no desarma tant l'adversari com la indiferència, la serenitat i el pragmatisme. De tot això, ens cal aprendre dels britànics: als d'aquí, com a model d'actitud; als governants de l'Estat, com a manera de fer política. Els anglesos van perdre l'Índia, el Canadà i els Estats Units, sí, però van guanyar-hi bons aliats. N'hauríem de prendre nota.

Canvis | En períodes d'instabilitat com el present, moltes notícies que altrament serien dignes de més atenció passen desapercebudes, emportades per la tramuntanada informativa. Sol ser bo, per això mateix, aturar-se de tant en tant per fer una mirada al que tenim ben a prop. A dins de casa, com qui diu. I hi ha coses a dir, sí. Per exem-

ple, que la REVISTA DE GIRONA estrena nova direcció, que des del 2008 ha estat encapçalada per l'equip format pels escriptors i editors Xavier Cortadellas i Judit Pujadó. Les normatives que regulen l'accés a aquests càrrecs, i per les quals la Diputació de Girona es regeix, com correspon a tota administració pública que es vulgui transparent, van determinar l'obertura d'un procés de licitació. Així, i partir d'aquest número, els periodistes Gerard Bagué a la direcció i Josep Pastells com a coordinador porten el timó d'aquesta capçalera, que coneixen bé i en la qual fa temps que col·laboren.

També canvia la direcció de la col·lecció «Josep Pla», fins ara dirigida per Lluís Muntada, doctor en filosofia i que assumeix l'escriptor Joan-Lluís Lluís. El mateix procediment s'ha aplicat ja en el cas dels «Quaderns de la Revista de Girona», durant molts anys a cura de Joan Domènech, i que des de fa uns mesos han passat a ser dirigits per la doctora en història de l'art Rosa M. Gil.

Desitgem a l'avançada moltes satisfaccions i encerts als que agafen el relleu d'aquestes publicacions, i agraïm la dedicació i implicació mostrada pels càrrecs sortints. La bona feina feta per ells continuarà (ho esperem sincerament) en forma de col·laboracions i aportacions, sempre benvingudes. Gràcies.